

Arrest

nr. 165 302 van 6 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 januari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 december 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat M. DEPOVERE en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Afghaanse nationaliteit, bent u een Pashtun van etnische origine en behoort u tot de Dargai-stam. U verklaarde afkomstig te zijn het dorp Dargyan, district Khogyani van de provincie Nangarhar. Ongeveer drie jaar geleden, toen u 21 jaar oud was kwamen de taliban onder leiding van commandant Qari Lal Mohammad en Qahraman regelmatig naar uw woning. Deze bedreigden uw familie, vroegen geld en namen u een paar maanden voor uw vertrek mee. De taliban wilden u dwingen zich bij hen aan te sluiten. U kon echter na een paar uur ontsnappen tijdens een gevecht tussen de taliban en de groepering Islamitische Staat (IS) en keerde op een ezel terug naar uw dorp. U bleef nadien thuis en heeft verder geen problemen meer gekend met de taliban. Een maand later begonnen leden van de groepering Islamitische Staat (IS) langs te komen om u te dwingen zich ook bij hen aan te sluiten. Een maand voor uw vertrek zeiden deze leden van IS tegen uw vader dat zij u

volgende keer zouden meenemen. Omdat u vreesde dat zowel de taliban als de leden van IS u tegen uw wil zouden meenemen om zich bij hen aan te sluiten, besloot u uw land te verlaten. Uw vader verzamelde de financiële middelen om uw reis te bekostigen en via Iran en Turkije bent u richting Europa gereisd. Na ongeveer anderhalve maand onderweg te zijn geweest bent u aangekomen in België, waar u op 29 juli 2015 uw asielaanvraag heeft ingediend.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw taskara, een kopie van de taskara van uw vader, een kleurenkopie van het internationaal reispaspoort van uw broer Alaboz die in het Verenigd Koninkrijk woont en een kopie van de identiteitskaart van uw broer Najib die in Oostenrijk woont, neer. Na het gehoor maakt u een kopie van de verblijfsdocumenten van uw oom, Sherzad Raz Mohammad en een medisch attest in verband met verwondingen ten gevolge van een ongeluk in België over.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Tijdens het gehoor is gebleken dat uw kennis met betrekking tot uw beweerde regio van herkomst op tal van punten ontoereikend is, wat aangeeft dat u niet in het district Khogyani in de provincie Nangarhar gewoond heeft. U kon weliswaar enige toelichting geven over een aantal aspecten met betrekking tot uw beweerde regio van herkomst, maar deze kennis bleek evenwel zeer oppervlakkig, bevatte talrijke lacunes en was fragmentarisch, waardoor deze eerder een ingestudeerd karakter heeft.

Vooreerst, moet er op gewezen worden dat uw kennis van de Afghaanse kalender niet kan overtuigen. Weliswaar kon u zeggen dat u in het jaar 1370 (omgezet naar de westerse kalender 1991) bent geboren en dat het huidige jaartal 1394 is, doch wanneer u verder in het gehoor naar eenvoudige data wordt gevraagd, zoals wanneer u gehuwd bent, wanneer uw kinderen geboren zijn, wanneer u uw land verlaten heeft, (...) dient u het antwoord steeds schuldig te blijven. In dit verband is het opmerkelijk dat u, gevraagd naar een datum, steeds refereert naar het 'aantal maanden of jaren' dat het geleden is, doch dat u er niet in slaagt deze datum meer specifiek weer te geven volgens de Afghaanse kalender (maand of jaartal), zelfs niet indien het een recente en doorslaggevende gebeurtenis betreft (CGVS, p. 5, 7-8, 10, 12, 14, 15, 16, 18, 20). Dit is des te bevreedender aangezien u zegt op uw zeventiende afgestudeerd te zijn in graad twaalf, wat dus wil zeggen dat u een meer dan gemiddelde opleiding heeft genoten naar Afghaanse normen. Er kan dus wel van u worden verwacht dat u wel goed de Afghaanse kalender kan hanteren. Uw bewering dat de data niet gehanteerd werden in uw regio kan dan ook gezien uw profiel van opgeleide jongeman geenszins overtuigen (CGVS, p. 15). Verder dient er op gewezen te worden dat uw geografische kennis van uw herkomstregio opmerkelijke hiaten vertoont. U verklaart dat u van het dorp Dargyan, district Khogyani bent en gevraagd naar naburige dorpen noemt u Marmandal Zawer, Zangalian, Ilyaskhil, als dorpen die op wandelafstand van uw dorp liggen. In noordelijke richting van uw dorp zou het dorp Toor-ghar en ten zuiden van uw dorp zouden de dorpen Kodagai, Sherzad, Spinghar liggen (CGVS, p. 10-11). Deze dorpen, evenals uw eigen geboortedorp,

zijn echter niet terug te vinden op de kaart van uw district, toegevoegd aan het administratief dossier. Dit is bijzonder opmerkelijk daar u beweert dat Dargyan op slechts een uur rijden is van het districtscentrum (CGVS, p. 11). Opvallend hierbij is dat het door u genoemde dorp 'Spinghar', wel gekend is als een bekende bergketen in het oosten van Nangarhar Provincie, evenals 'Tor Ghar' dat in het westen ligt. Verder vermeldt u 'Sherzad' als zowel de naam van een dorp in het zuiden van uw dorp als een district naast uw district (CGVS, p. 10-11). Sherzad is echter niet terug te vinden als een naam van een dorp in het district Khogyani. Gevraagd naar districten naast uw district vermeldt u Sherzad, Hisarak en Shinwar als enige drie, terwijl er maar liefst vijf districten grenzen aan Khogyani, namelijk Sherzad, Hisarak, Surkh Rod, Chaparhar en Pachir Wa Agam. Shinwar ligt weliswaar in dezelfde provincie maar is geen grensdistrict van Khogyani. Vreemd genoeg noemt u bij de grensdistricten niet het district Surkh Rod, terwijl u elders in het gehoor nochtans beweert enkel via dit district te zijn gepasseerd telkens u naar Jalalabad ging, iets wat sinds uw zeventiende toch regelmatig gebeurde (CGVS p. 7). Dit toont nog maar eens aan dat uw kennis van de regio ingestudeerd is. Verder is het hoogst onaannemelijk dat u beweert dat uw district niet grenst aan een ander land en dat wanneer u gevraagd wordt naar districten van Nangarhar grenzend aan Pakistan, u enkel het district Shinwar kan noemen (CGVS p. 12-13). Shinwar grenst echter helemaal niet aan Pakistan zoals uit de bijgevoegde informatie blijkt. Iemand die daadwerkelijk zijn hele leven in Khogyani zou hebben gewoond en verschillende jaren naar school is gegaan, zou minstens op de hoogte moeten zijn van het feit dat het district Khogyani wel degelijk aan Pakistan grenst, te meer daar het door u vernoemde dorp Wazir Tatang, op niet minder dan 25 kilometer van het grensgebied van Pakistan ligt. Het is algemeen geweten dat er sinds decennia een groot grensoverschrijdend verkeer is van mensen en goederen aan het grensgebied van Afghanistan – Pakistan. Bovendien zijn sinds 2002 duizenden Afghaanse vluchtelingen teruggekeerd uit Pakistan en hebben zij zich in de Oostelijke Provincies, waaronder ook uw provincie Nangarhar, gevestigd. Het is dan ook geenszins aannemelijk dat u, die beweert uw hele leven daar te hebben doorgebracht, niet op de hoogte zou zijn van het feit dat uw district grenst aan Pakistan.

Voorts, gepeild naar uw kennis wat betreft districtshoofden van Khogyani en belangrijke personen van uw regio, bleek uw kennis fragmentarisch en eerder ingestudeerd. Namelijk, toen u gevraagd werd naar het districtshoofd van Khogyani op het moment dat u Afghanistan verlaten heeft, vermeldde u Dadak Zalmai (CGVS p. 11). U kon echter niet zeggen vanaf wanneer deze persoon in deze functie is aangesteld. Volgens u zou Niamatullah Noorzai zijn voorganger zijn geweest, maar u kon evenmin zeggen in welke periode deze laatste districtshoofd was. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat een zekere Zalmai (of Zalmay) districtshoofd was in 2010 en dat Niamatullah Noorzai sinds 31 maart 2015 het districtshoofd is. Gevraagd of u op de hoogte bent van een aanslag gepleegd op een districtshoofd van Khogyani, beweerde u gehoord te hebben dat er een aanval was op Zalmai, u kon echter helemaal niet zeggen of deze aanval dan wel tien, vijf of een jaar geleden zou hebben plaatsgevonden (CGVS, p. 11). Uit de informatie van het CGVS blijkt dat Syed Abdul Rahman, die districtshoofd van Khogyani was vanaf mei 2012, op 2 februari 2013 het slachtoffer was van een bomexplosie waarbij zijn bodyguard om het leven is gekomen en twee anderen verwond werden. Voorts, gevraagd naar belangrijke personen van uw regio noemde u enkel een zeker Haji Zaman en zijn zoon Jaweed Zaman. Van Haji Zaman kon u enkel zeggen dat hij een 'ouder persoon van Khogyani' zou zijn, die gedood werd tijdens een zelfmoordaanslag een jaar of vier, vijf geleden en zijn zoon Jaweed Zaman zou volgens u een clanhoofd zijn (CGVS, p. 11-12). Uit informatie beschikbaar uit het administratief dossier blijkt echter dat Haji Zaman [Ghamsharik], inderdaad is omgekomen tijdens een zelfmoordaanslag in het Khogyani district. Echter, deze Haji Zaman was een alom gekende Afghaanse 'warlord' en Tora Bora leider van de Nangarhar Provincie, die ervan beschuldigd werd Osama bin Laden uit handen van de Amerikanen gehouden te hebben. Zijn zoon Jaweed Zaman, werd in 2014 verkozen als provincieraadslid van Nangarhar. Gezien bovenstaande vaststellingen, blijkt dat de door u gegeven informatie aangaande bekende personen van uw regio eerder een ingestudeerd karakter heeft.

Verder is het niet aannemelijk dat u niet kan zeggen wanneer de laatste presidentiële verkiezingen hebben plaatsgevonden in Afghanistan. Gevraagd naar het jaar en de maand waarin deze zouden hebben plaatsgevonden, bleek u het antwoord schuldig te blijven. U bleek zelfs niet op de hoogte te zijn van de aanwezigheid van stembureaus in uw district. U gaf aan dat u dacht dat er een stembureau is in uw districtscentrum, maar dat niemand van uw dorp gaan stemmen is (CGVS, p. 12). Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat er maar liefst 26 kiescentra (Polling Centers) en 124 kiesbureaus (Polling Stations) waren in uw district, waarbij er toch in totaal meer dan 24000 stemmen werden uitgebracht, ongeveer een derde van het geschatte totaal aantal kiezers. Het is dan ook zeer onwaarschijnlijk dat volgens uw beweringen niemand van uw dorp zou gaan stemmen zijn. Gezien de grote mediacampagne en heisa rond deze verkiezingen (er zou sprake zijn van fraude waardoor de resultaten op zich lieten wachten) is het verder hoogst onaannemelijk dat u deze verkiezingen niet beter zou kunnen situeren in de tijd. Minstens zou kunnen verwacht worden dat u op de hoogte bent dat de

eerste stemronde heeft plaatsgevonden op 5 april 2014 en de tweede ronde op 14 juni van datzelfde jaar, hetgeen blijkbaar niet het geval is. De vaststelling dat u zelfs niet bij benadering het jaar kan zeggen waarin deze presidentiële verkiezing/stemrondes plaatsvonden, doet afbreuk aan uw bewering tot aan uw vertrek in het district Khogyani, provincie Nangarhar, gewoond te hebben.

Bovendien is het merkwaardig dat u beweerde dat u geen radiozender kon beluisteren in uw dorp (CGVS, p. 12). Een gedetailleerd onderzoek naar het gebruik van media in district Khogyani, toonde immers aan dat 98% van de respondenten over een radio kon beschikken en dat 89% vaak naar de radio luistert. Uit dit onderzoek blijkt bovendien dat luisteraars, afhankelijk van hun interesse voor muziek, religie of nieuws, bepaalde zenders prefereren en benoemen. Uw bewering dat u geen radiozender kon beluisteren in uw dorp is hoogst verwonderlijk daar uit dezelfde studie is gebleken dat van de ondervraagden in uw district (in 2010) 99% naar de radio luistert, waarvan 89% intensief. Bovendien blijkt dat de radio een belangrijk mediakanaal vormt voor het doorgeven van informatie in de regio. Uw bewering dat u geen radiozender kon beluisteren in uw dorp, mist dan ook enige geloofwaardigheid.

Tot slot, beweerde u dat er de laatste vijf of tien jaar geen buitenlandse troepen gestationeerd zijn in uw district, dat er zelfs geen kleine militaire post, laat staan een grote basis is van het Afghaans Nationaal leger (ANA) is in uw dorp of regio (CGVS, p. 13). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat in het district Khogyani wel degelijk een Amerikaanse legerbasis is gestationeerd, ondersteund door het Afghaans Nationaal leger en politie, waarbij er regelmatig incidenten en conflicten plaatsvinden met de talibanstrijders uit de regio. Uit de informatie blijkt bovendien dat er vanuit de Amerikaanse militairen machthebbers stemmen opgaan om de beslissing voor de terugtrekking van de troepenmacht uit Afghanistan tegen eind 2016 te herzien. Dat deze alomtegenwoordige aanwezigheid van buitenlandse en Afghaanse veiligheidstroepen in uw district u zou ontgaan zijn, toont aan dat u geenszins uit Khogyani afkomstig bent. Dit blijkt eens te meer uit het feit dat u, gevraagd naar veiligheidsincidenten in uw district, louter de reeds hierboven aangehaalde aanslag op Haji Zaman, ongeveer vier of vijf jaar geleden en een incident met de grenswachten dat twee jaar geleden zou hebben plaatsgevonden, aanhaalde. Daarnaast verwees u nog naar de moord op een soldaat van het Afghaans leger door de taliban die minder dan een jaar geleden zou plaatsgevonden hebben maar wanneer het juist gebeurde, in welk seizoen of vanwaar de soldaat afkomstig was weet u ook allemaal niet (CGVS p. 13). Het is algemeen geweten dat het district Khogyani één van de volatiele districten is in de provincie Nangarhar, waar anti-gouvernementele gewapende militieën de Afghaanse en buitenlandse militaire troepenmacht bekampen. Uw gebrekkig kennis betreffende de veiligheidssituatie in uw beweerde regio van herkomst, doet dan ook bijkomend afbreuk aan uw verklaringen betreffende uw herkomst uit en verblijf in Afghanistan. Van iemand die altijd in het district Khogyani zou hebben gewoond en tot zijn zeventiende school heeft gelopen (CGVS, p. 6), mag minstens een overtuigende algemene basiskennis betreffende de geografie, het dagelijks leven en de veiligheidssituatie van de regio worden verwacht.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen en rekening houdend met uw profiel van opgeleide jongeman, hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khogyani in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Khogyani van de provincie Nangarhar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Immers, in dit verband kan nog worden opgemerkt dat de door uw aangehaalde problemen enerzijds met de taliban, meer bepaald met commandant Qari Lal Mohammad en Qahraman en anderzijds met leden van de IS, eveneens weinig doorleefd en ongeloofwaardig overkomen. Het is niet aannemelijk dat de taliban, die volgens u, reeds verschillende jaren (vanaf uw 21e jaar) op regelmatige basis, soms zelfs wekelijks naar uw woning zijn langsgelopen, u uiteindelijk pas een paar maanden voor uw vertrek zouden hebben meegenomen. Voorts, is uw bewering dat u na uw ontsnapping uit handen van de taliban, nog gedurende een paar maanden in uw woning heeft verbleven tot aan uw vertrek, zonder dat de taliban zouden zijn teruggekeerd, niet geloofwaardig. Te meer daar u beweert dat de plaats waar u naartoe werd genomen, slechts op wandelafstand was van uw woning (gehoor CGVS, p. 16). Uw bewering dat de taliban na uw ontsnapping gedurende een paar maanden met een operatie elders bezig waren (gehoor CGVS, p. 19) en het dus te druk zouden gehad hebben om u terug te halen, mist enige overtuigingskracht. Indien de taliban gedurende jaren de moeite hebben genomen om soms wekelijks naar uw woning te komen, kan verwacht worden dat u na uw ontsnapping niet zo makkelijk uit hun aandachtsveld zou verdwijnen. Dat u gedurende maanden ongestoord thuisgebleven bent, is op zijn minst hoogst opmerkelijk en getuigt niet van een gegronde vrees. Tot slot, betreffende uw problemen met leden van IS, kan opgemerkt worden dat deze evenmin aannemelijk overkomen. Uw bewering dat de leden van IS een drie- of viertal keer naar uw woning zijn gekomen om te melden dat zij u kwamen

inlijven, doch dat zij telkens zijn vertrokken zonder uw woning te doorzoeken of zonder u effectief mee te nemen, houdt weinig steek. Uw verklaring dat u dan nog gedurende een maand thuis heeft verbleven, hoewel u het risico liep ieder moment weer te kunnen worden opgepakt zowel door leden van de Taliban als door leden van de IS (CGVS 17-18), doet wederom afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid. Gezien bovenstaande vaststellingen kan dan ook evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen problemen met leden van de Taliban en de met IS. U verwijst verder nog naar de problemen die uw oom Sherzad Raz Mohammad, die intussen erkend werd als vluchteling in België, kende met de Taliban. Omdat u zijn gezin bij u had ondergebracht na diens vertrek naar Europa viseerde Qari Lal Mohammad u ook, zo beweerde u (CGVS p. 10, 15). Hierbij dient te worden vermeld dat elk asielrelaas individueel dient te worden beoordeeld. Aangezien u uw verblijf in Khogyani, Nangarhar en de hieraan verbonden problemen met de Taliban niet aannemelijk hebt, bezit ook dit bijkomend asielmotief maar weinig geloofwaardigheid.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Blijkens de bestreden beslissing werd verzoekers asielaanvraag door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen afgewezen op grond van de vaststelling dat hij niet aantoonbaar afkomstig is uit Afghanistan. Samenvattend stelt de bestreden beslissing: *“Tijdens het gehoor is gebleken dat uw kennis met betrekking tot uw beweerde regio van herkomst op tal van punten ontoereikend is, wat aangeeft dat u niet in het district Khogyani in de provincie Nangarhar gewoond heeft. U kon weliswaar enige toelichting geven over een aantal aspecten met betrekking tot uw beweerde regio van herkomst, maar deze kennis bleek evenwel zeer oppervlakkig, bevatte talrijke lacunes en was fragmentarisch, waardoor deze eerder een ingestudeerd karakter heeft.”*

Echter, gelet op de stukken ter terechtzitting neergelegd in samenhang met wat blijkt uit de stukken van het administratief dossier kan de Raad zich hierbij niet aansluiten. Uit het gehoorverslag van 3 november 2015 blijkt onder meer dat verzoekers praktische kennis van het dagelijkse leven eerder doorleefd is dan wel ingestudeerd.

Vooreerst kan verzoeker, voor wat betreft zijn kennis van de Afghaanse kalender, worden gevolgd waar hij stelt dat geboorte- en huwelijksdata niet belangrijk zijn in zijn dorp zodat in redelijkheid kan worden aangenomen dat men dergelijke gebeurtenissen eerder gaat lokaliseren in de tijd via de jaartelling dan er exacte data op te plakken. Overigens blijkt verzoeker wel exacte data te kunnen weergeven die betrekking hebben op elementaire zaken uit het dagelijkse leven die hem direct aanbelangen, met name de oogsttijden van tarwe, mais en papaver (gehoorverslag, 10) en is hij bekend met de seizoenen (*ibid.*, 5). Uit zijn spontane antwoorden met betrekking tot de oogsttijden alleen al blijkt verzoeker in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing hierover stelt wel degelijk bekend te zijn met de Afghaanse kalender.

Voorts licht verzoeker uitgebreid toe hoe de procedure verloopt om een taskara aan te vragen. Op de vraag naar de gebruikte munteenheid in zijn regio van herkomst antwoordt verzoeker terecht dat dit de Pakistaanse munt, de Kaldar, is om vervolgens te preciseren dat enkel personen die voor de overheid werken in Afghani worden uitbetaald doch deze op de markt moeten omruilen in Pakistaanse munt om waren te kopen.

Hoe dan ook, verzoeker legt ter terechtzitting tal van documenten neer - waaronder een taskara, een kieskaart, een rapport van een medisch labo uit Jalalabad van 4 maart 2015 alsook een authentiek paspoort dat afgeleverd werd in 2013 in Nangarhar - die zijn afkomst uit de provincie Nangarhar op een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid kunnen bevestigen.

Rekening houdende met deze vaststellingen in samenhang met het gegeven dat de noodzakelijke informatie met betrekking tot veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar ontbreekt, blijkt dat het dossier de Raad niet toelaat te beoordelen in welke mate de bedreigingen uitgaande van de Taliban en Daesh gericht aan verzoeker zwaarwichtig zijn en of verzoeker eveneens vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin riskeert dan wel een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zou kunnen lopen. Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en de bestreden beslissing dient overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 2 december 2015 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes april tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER